

Azot Noksanlığı:

Protinler, organik bazlar, enzimler, vitaminler, klorofil gibi organik azot bileşimlerinin yapı taşı olması sebebiyle; yüksek verim ve iyi kalite değerleri için her zaman azot gübrelemesi gerektiğinden, en önemli besin elementi azottur.

Azot, organik bileşimlerin yapı taşı olarak, bitkilerde yaşam için gerekli tüm metabolizma olaylarına katılır. Bitkisel hormonların sentezinde, özellikle de sitokin (hücrelerin birbirleriyle iletişimini sağlayan protein ve peptidlerin bir grubudur) oluşumunda önemlidir. Genel iyon etkisi yapar. Azot eksikliğinde, enzim eksikliği olduğu için fide gelişimi yavaşlar. Bitkilerde açık yeşil ve sarı yeşil bir renk gözlemlenir.

Yaşlı yapraklar zamanından önce olan kloroplast azalmasından ve azotun genç bitki bölümlerine taşınmasından dolayı, tamamen sararırlar.

Azot noksanlığında Antosiyan (bitkilerde bulunan kırmızı renk maddesi) oluşumu olur ve saplarda kırmızı-mor bir renk gözlemlenir.

Üst yapraklar açık yeşil, alt yapraklar ise sarı bir renk alır. Belirtiler en şiddetli olarak alt yapraklarda görülür. Yaprak ucuna doğru; önceleri yaprağın yeşil renginden açık yeşile doğru, sonrasında ise sarımsı yeşil renk açılması olur.

Saplarda ise pembemsi çizgisel bir görüntü oluşur.

Azot noksanlığında, bitkinin boğum aralarının kısaldığı görülmektedir. Tarlada kısa boylu bitkiler oluşur. Başakta taneler tam dolmaz ve buruşuk kalır. Un randımanı düşer ve kalite azalır.

Azot fazlalığında ise, boğum araları uzar ve tarlada yatma görülür. Bitkinin su tüketimi artar. Bitkiler gevrek ve sert bir yapıda olur. Vegetatif gelişme ağırlık kazanır. Çiçeklenme ve tane oluşumu gecikir. Bitkiler hastalıklara daha hassas bir hale gelir.

Bitkiler azotu genellikle nitrat şeklinde, bazen de amonyak şeklinde alırlar. Kardeşlenme, sapa kalkma ve başak evresinde bitkinin azot ihtiyacı mutlaka karşılanmalıdır.

Münavebede, baklagillere yer verilmesi; toprakta kullanıma hazır, devamlı bir azot stoğunun olması anlamına gelir.